

TSAAR HEJA'S LIEVELINGSOMA KWAM UIT WIJCHEN

WIJCHEN

OP DE FOTO BOVEN UIT 1953, GEMAAKT VOOR ONS OUDERLIJK HUIS IN GASSEL, ZIT LINKS ARI, STAAND HENK, ACHTER DE BUXUS ZIT ANNIE. DAARNAAST RIA EN GERDA ZIT BIJ JAN OP SCHOOT. OMDAT HET GEZIN JASPERS INMIDDELS ZOVEEL KINDEREN HAD DAT WE NIET MEER ALLEMAAL VOOR EN ACHTEROP DE FIETS PASTEN, REISDEN WE 'SZOMERS MET DE BUS NAAR WIJCHEN ALS WE NAAR MIJN LIEVELINGSOPOE GINGEN.

DE ZONDAGSRUST WAS IN GASSEL NOG HEILIG EN DAAROM WAS HET VOOR ONS ALLEMAAL EEN VERADEMIING OM OP ZONDAG MET DE BUS NAAR WIJCHEN TE REIZEN. GEEN KERKKLOKKEN, RINKELENDE MELKBUSSEN OF SMERIGE WEGEN VAN DE SPOREN VAN DE KARWIELEN VOL MET STRONT EN KLEI, DE BOEREN MOCHTEN VAN MIJNHEER PASTOOR OP ZONDAG IN GASSEL NATUURLIJK WEL GEWOON HUN GANG GAAN.

**Foto rechts; Umberto
Cafe Restaurant,
Graafseweg, Alverna**

Hier stapten we uit de bus en liepen dan via het bospad naar opoe Jacobs. Bij Umberto hebben mijn ouders elkaar tijdens de kermis in 1937 voor het eerst ontmoet.

KONINGIN JACOBS IN STRANDSTOEL

ZO ZAL IK ME MIJN OPOE ALTIJD BLIJVEN HERINNEREN IN COMBINATIE MET DE GEUR VAN EIGEN GEBAKKEN BROOD. ZE STIERF IN HAAR SLAAP OP 91 JARIGE LEEFTIJD. DE LAATSTE MAANDEN VAN HAAR LEVEN, TOEN HAAR KRACHTEN AFNAMEN, ZAT OPOE VAAK BIDDEND NAAST HAAR HOUTKACHELTJE MET DE KRANT OP SCHOOT HAAR GEBEDEN TE PREVELEN. 'LIEVE HEER KOM MIJ ALSTUBLIEFT HALEN' BAD ZE DAN EN ZE EINDIGDE HAAR GEBED MET DE WOORDEN 'HET IS GENOEG GEWEEST'. ALS WIJ HAAR 'BETRAPTEN', OMDAT ZE ONS NIET HAD HOREN BINNENKOMEN, ZEI ZE STEEVAST; 'OPOE LEEST DE KRANT HARDOP'.

**FOTO BOVEN; OPOE JACOBS ACHTER
HET HUIS IN DE BOOMGAARD/1940**

FOTO LINKS: OPA JACOBS/1938

**FOTO ONDER; 1937. ZITTEND 1^E RIJ, OOM RINUS, OPA EN OPOE
STAAND 2^O RIJ, MIJN MOEDER TRUUS, OOM HENT EN TANTE KOOS**

FOTO BOVEN 1964/65 , LINKS MAMA, OPOE IN HET MIDDEN EN RECHTS TANTE KOOS IN DE SNEEUW NAAST HET HUIS IN WIJCHEN. KORTE TIJD LATER OVERLEED OPOE JACOBS. TRUUS GROENEN VERZORGDE OPOE DE LAATSTE JAREN VAN HAAR LEVEN MET VEEL LIEFDE. ZIJ BEWOONDE MET HAAR MAN EEN DEEL VAN HET HUIS, HELAAS HEB IK HIERVAN GEEN FOTO. FOTO ONDER; HET GROOTOUDERLIJK HUIS IN 2009. DE STAL IS VERBOUWD TOT WOONHUIS EN DE DEUR STAAT NOG ALTIJD GASTVRIJ OPEN.

FOTO BOVEN; DE KERK IN DE WOEZIK, GEMEENTE WIJCHEN, WAAR MIJN TANTE KOOS, DE ONGETROUWDE OUDERE ZUS VAN MIJN MOEDER, HAAR HELE LEVEN ALS HUISHOUDSTER/KOSTER HEEFT GEWERKT. FOTO ONDER; 2009 DEZELFDE KERK MET LINKS DE PASTORIE WAAR TANTE KOOS TOT HAAR PENSIONERING WOONDE. WIJ KWAMEN GRAAG OP BEZOEK EN MOCHTEN HELPEN MET DE VOORBEREIDINGEN VOOR DE MIS. MIJN GROOTMOEDER LAG OP HET KERKHOF BIJ DE PASTORIE ZODAT TANTE KOOS HET GRAF DAGELIJKS KON BEZOEKEN EN VERZORGEN. PLOTSELING WAS HET GRAF VERDWENEN EN OOK VAN TANTE KOOS HEB IK NOOIT UITLEG GEKREGEN. IK HOOP DAT ZE VERENIGD ZIJN IN DE HEMEL.

AVE MARIA staat boven het beeld van moeder en kind dat naast de kerk in de Woezik staat. Als kind bracht ik er graag een bezoekje. Er stonden altijd verse bloemen en er brandde een kaars. Het lied hoorde je vaak in de kerk en ik vond het prachtig. Als het niet vals gezongen werd. Tijdens een van de bedevaarten van mijn moeder naar Lourdes bracht ze een windkapje mee dat je over de kaars schoof met de tekst Ave Maria. Ik kreeg het van haar en heb het nog lang bewaard. Foto links 2009; de klimop heeft het 'Ave Maria' bijna bereikt.

Foto onder; 1 april 2009. Tante Koos 98 jaar. Mijn tante woont in het bejaardenhuis La Verna in Alverna. Vroeger was dit een klooster bij Wijchen waar zij als jonge dienstbode nog heeft schoongemaakt. Nu geniet ze er samen met de gepensioneerde nonnen en paters van haar oude dag. Ik vroeg haar op die dag wat haar vader, die ik niet heb gekend, eigenlijk voor de kost had gedaan, waarop ze lachend zei; "hij rommelde maar wat aan". Op naar de 100 tante Koos!

Ma was verknocht aan haar geboorteplaats Wijchen. Zij plaagde Pa ermee, die op kasteel Tongelaar bij Mill werkte, dat “zijn kasteel” een ruïne was. “Haar” kasteel in Wijchen, dat was pas een kasteel. De vergelijking ging destijds al niet op en sinds de restauratie van Tongelaar mag het jachtslot gezien worden. Ook de verheerlijking van haar overleden broer Hent, in 1935 de beste keeper van Wijchen, was favoriet. In Wijchen woonden bovendien de beste dansleraren van Nederland, dus daar moest ik als 14 jarige op dansles. Nergens was de kermis zo gezellig als in Wijchen, gekoppeld aan een bezoek aan opoe. Kasteel Wijchen heb ik een keer in m’n leven bezocht. Tijdens een expositie van Harrie Gerritz uit Wijchen. Vooral de aquarellen van de vrouwen van de Woezik zijn me bijgebleven.

